274 1345

שר החוץ

ירושלים, 4.4.54

לבן-גוריון שלום -

בלב כבד הנני נגש לכתוב אליך גם הפעם. אולי לא כל השחורות שחזיתי כשהודעת לנו לראשונה על החלטתך לפרוש - נתקיימו. למשל, "נבואה" אחת שלי, על התפוררות הקואליציה ודחיקת קץ הבחירות, נתבדתה לעת עתה. לעומת זה, מאיימת להתקיים פורענות אשר לא עלתה כלל על דעתי - והיא הסתלקותך מפעילות מלאה במפלגה.

במדה שחשבתי מראש על מקומך ותפקידך בחיי המפלגה ובפעולתה לאחר שתחדל להיות הה"מ, הרי התנחמתי כי דוקא לכשיוסר מעליך העול האכזרי של אחריות רשמית וטירדת יום-יום מפרכת בעניני שלטון, תוכל להקדיש ביתר שאת את זמן ומחשבה ויזמה לעניני התנועה ובזה יהיה פיצוי מה לנטישתך את הגה הנהגת המדינה ותוספת משקל עצומה להנהגה הציבורית של מפלגתנו. אני נחרד מהמחשבה כי זו היתה כנראה נחמת שוא וכי נגזר על ההיפך להיות האמת.

עדיין לא השלמתי עם גזירה זו ומנוי ומגור עמי להאבק אתה. אעשה זאת כחבר המפלגה וכחברך אתה.

דבריך על ה„קואליציה" שהיתה ביננו בסוכנות ובמדינה נכונים וקולעים ודאי תסכים כי ב„קואליציה" זו - פרט לעניינים נדירים שראיתים באמת שעומדים ברומו של עולמנו ולא יכולתי בשום פנים לותר על עמדתי בהם בלי להביאם לידי הכרעה מוסמכת, אם לאומית או מפלגתית, - הרי ברוב המקרים היה הנוסח שלך קובע יותר משלי. מצב זה היה טבעי ומוצדק ואם גם לעתים קרובות גם לי ייסורים קשים, לא ערערתי עליו.

ארכיון צה"ל
294
ארכיון המכון למורשת בן גוריון
BEN-GURION ARCHIVES

2./.